UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XXXIII. De Syriae Monachis, Batthaeo, Eusebio, Barge, Hala, Abbo, Lazaro, Abdaleo, Zenone, Heliodoro, Eusebio qui fuit Caris, & Protogene & Aone.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Visual Library

raptum eſſe memorant, & ex conſpectu evanuiſſe; ac repente iterum apparuiſſe, eandem cum reliquis viam carpentem: nec multo poſt è vita migraſſe; adhuc quidem adoleſcentem, nulli tamen eo-ſum qui in monaſtica Philoſophia conſenuiſſent, vitæ integritate & amore divini numinis inferiorem. Præterea Ammonius decem circiter ſtadiis remotus, habitabat juxta vicum Gazæorum Chapharcobram, ex quo originem traxerat: vir qui ſumma cum ſeveritate ac fortitudine monaſticam diſciplinem excoluit. Silvanus vero, qui ob eximiam virtutem Angelus, ut perhibent, viſus eſt miniſtrare, ex Palæſtina ortus, eo quidem tempore adhuc, ut opinor, in Ægypto philoſophabatur. Poſtmodum vero, cum aliquandiu in monte Sina moratus fuiſſet, tandem Geraris juxta torrentem, maximum ac nobiliſſimum Monaſterium plurimorum bonorum virorum ſimul degentium conſtituit. Cui quidem Monaſterio admirandus Zacharias poſt illum præfuit.

A καὶ ἀφανῆ γενέσθαι· ἐξαπίνης δὲ πάλιν ἀναφανῆναι, τὴν αὐτὴν ὁδὸν βαδίζοντα τοῖς ἀδελφοῖς· μετ' οὐ πολὺ δὲ ἀποβιῶναι νέον μὲν ἔτι ὄντα· τῶν γεγηρακότων δὲ ἐν φιλοσοφίᾳ κατ' ἀρετὴν βίου καὶ θεοφίλειαν οὐ λειπόμενον· καὶ ἀμμώνιος δὲ ὡσεὶ δέκα σταδίοις διεστὼς, ᾤκει ἀμφὶ χαφαρχοβρὰν κώμην γαζαίαν, ἀφ' ἧς τὸ γένος ἦχεν· ἀνὴρ ἀκριβῶς ὅτι μάλιστα καὶ ἀνδρείως ἐν τῇ ἀσκήσει διαγενόμενος· σιλβανὸς δὲ, ὃν διὰ τὴν ἄγαν ἀρετὴν ὑπὸ ἀγγέλου ὑπηρετούμενον θεαθῆναι λόγος, παλαιστινὸς ὢν, B ἔτι οἶμαι κατὰ τὴν αἴγυπτον ἐφιλοσόφει τότε· ἔπειτα δὲ ἐν τῷ ὄρει σινᾷ χρόνον τινὰ διατρίψας, ὕστερον τὴν ἐν γεράροις ἐν τῷ χειμάρρῳ μεγίστην τε καὶ ἐπισημοτάτην πλείστων ἀγαθῶν ἀνδρῶν συνοικίαν συνεστήσατο· ἧς μετ' αὐτὸν ἡγήσατο ζαχαρίας ὁ θεσπέσιος.

Caput XXXIII.

C

De Syriæ Monachis, Batthæo, Euſebio, Barge, Hala, Abbo, Lazaro, Abdaleo, Zenone, Heliodoro, Euſebio qui fuit Caris, & Protogene & Aone.

Hinc ad Syros, & ad Perſas Syris finitimos tranſeundem eſt: qui cum Ægyptiorum Monachis contendentes, in immenſam multitudinem excreverunt. Inter hos autem eo tempore præcipue claruerunt, apud Niſibenos quidem circa montem qui Sigoron dicitur, Batthæus, Euſebius, Barges, Halas & Abbo; & Lazarus qui fuit Epiſcopus: Abdaleus item & Zeno, & ſenex Heliodorus. Iſtos porro vulgo Boſcos, id eſt paſcentes vocabant, qui hoc philoſophandi genus tunc primum invexerant. Sic autem eos appellant, propterea quod nec domicilia habent ulla, nec pane aut obſonio veſcuntur, nec vinum bibunt: ſed in montibus degentes, Deum perpetuo celebrant, orationibus & hymnis, juxta Eccleſiæ ritum vacantes. Cumque veſcendi tempus advenerit, ſinguli falce arrepta per montem vagantes, inſtar paſcentium pecorum herbas comedunt.

Κεφ. λγ'.

Περὶ τῶν ἐν συρίᾳ μοναχῶν, βατθαίου, εὐσεβίου, βαργῆ, ἁλᾶ, ἀββῶ, λαζάρου, ἀβδαλέως, ζήνωνος, ἡλιοδώρου, εὐσεβίου τοῦ ἐν κάραις καὶ πρωτογένους, καὶ ἄωνος.

Ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ συρίαν καὶ πέρσας τοὺς σύρων ὁμόρους ἰτέον· οἳ δὴ πρὸς πλῆθος ἐπέδωκαν, τοῖς ἐν αἰγύπτῳ φιλοσοφοῦσιν ἁμιλλώμενοι· διέπρεπον δὲ μάλιστα τότε, παρὰ μὲν νισιβηνοῖς ἀμφὶ τὸ σίγορον καλούμενον ὄρος, βαθθαῖος καὶ εὐσέβιος, καὶ βαργῆς καὶ ἁλᾶς καὶ ἀββῶς, λάζαρός τε ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος, καὶ ἀβδαλέως, καὶ ζήνων, καὶ ἡλιόδωρος ὁ γέρων· D τούτους δὲ, καὶ βοσκοὺς ἀπεκάλουν, ἔναγχος τῆς τοιαύτης φιλοσοφίας ἄρξαντας· ὀνομάζουσι δὲ ὧδε αὐτοὺς, καθότι οὔτε οἰκήματα ἔχουσιν, οὔτε ἄρτον, οὔτε ὄψον ἐσθίουσιν, οὔτε οἶνον πίνουσιν· ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβοντες, ἀεὶ τὸν Θεὸν εὐλογοῦσιν, ἐν εὐχαῖς καὶ ὕμνοις κατὰ θεσμὸν τῆς ἐκκλησίας· τροφῆς δὲ ἡνίκα γίνεται καιρὸς, καθάπερ νεμόμενοι, ἅρπην ἔχων ἕκαστος, ἀνὰ τὸ ὄρος περιιόντες, τὰς βοτάνας σιτίζονται.

καὶ οἱ μὲν ὧδε ἐφιλοσόφουν· ἐν Κάρραις δὲ Εὐσέβιος, ὃς ἐν τῷ ἐθελοντὴς καθεῖρχθαι ἐφιλοσόφει· καὶ Πρωτογένης, ὃς τὴν αὐτόθι ἐκκλησίαν ἐπετρόπευσε μετὰ Βῖτον τὸν τότε ἐπίσκοπον· Βῖτον ἐκεῖνον τὸν ἀοίδιμον, ὃν φασὶ βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν πρώτως θεασάμενον, ὁμολογῆσαι ὡς πάλαι πολλάκις ἐν ἐπιφανείαις τὸν ἄνδρα τοῦτον ὁ Θεὸς αὐτῷ ἐπέδειξε, καὶ παρεκελεύσατο, ὅτι λέγοι πειθαρχεῖν αὐτῷ. καὶ Ἀώνης δὲ ἐν Φαδανᾷ τὸ φροντιστήριον εἶχε· τόπος δὲ ἔστιν, οὗ Ἰακὼβ ὁ τοῦ Ἀβραὰμ ἔκγονος ἐκ Παλαιστίνης ἐπιστὰς, ἐπὶ παρθένῳ συνήντησε τῇ μετὰ ταῦτα γαμετῇ· ἐκκυλίσας τε τοῦ ἐνθάδε φρέατος τὸν λίθον, πρῶτον αὐτῆς τὸ ποίμνιον ἐπότισε· φασὶ δὲ τοῦτον Ἀώνην, τῆς ἐκτὸς πάντων ἀνθρώπων καὶ ἀκριβοῦς φιλοσοφίας ἄρξασθαι παρὰ Σύροις, ὥσπερ Ἀντώνιον παρ' Αἰγυπτίοις.

A Et iſti quidem hoc philoſophandi genus excoluerunt. Apud Carras autem Euſebius enituit, qui ſponte ſua incluſus, monaſticæ philoſophiæ vacavit: Et protogenes, qui Epiſcopatum illius loci rexit poſt Bitum: Bitum, inquam, illum celeberrimum, quem cum Conſtantinus primum vidiſſet, affirmaſſe dicitur, ſæpe illum ſibi à Deo per viſiones antea oſtenſum eſſe, juſſumque ut dictis illius omnibus obediret. Denique Aones domicilium habuit in Phadana: quo in loco Iacob Abrahami nepos ex Palæſtina veniens, puellam offendit quam poſt- B ea duxit uxorem: amotoque lapide quo opertum erat os putei, primùm illius gregem ibi aquavit. Hunc porro Aonem primùm apud Syros, perinde ac Antonium apud Ægyptios, auctorem fuiſſe ferunt ſolitariæ & arctioris philoſophiæ.

Κεφ. λδʹ.

Περὶ τῶν ἐν Ἐδέσσῃ μοναχῶν, Ἰουλιανοῦ, Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου, Βάρσου καὶ Εὐλογίου· ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἐν κοίλῃ Συρίᾳ, Οὐαλεντίνου, Θεοδώρου, Μαρώσα, Βάσσου, Βασσωνίου, Παύλου· καὶ περὶ τῶν ἐν Γαλατίᾳ καὶ Καππαδοκίᾳ, καὶ ἀλλαχοῦ ἁγίων ἀνδρῶν· καὶ τίνος χάριν μακρόβιοι οἱ πρώην ἅγιοι ἐγίνοντο.

Caput XXXII.

De monachis Edeſſæ, Iuliano, Ephrem Syro: Barſe, Eulogio. Item de monachis Cœleſyriæ, Valentino, Theodoro, Maroſa, Baſſo, Baſſone, Paulo. Et de monachis Galatiæ, Cappadociæ, & aliarum regionum S. hominibus: & cur longævi fuerint viri ſancti, qui olim vixere.

C

ΤΟύτῳ δὲ συνοίκω ἤστην, Γαδδανᾶς τέ καὶ Ἄζιζος, πρὸς ὁμοίαν ἀρετὴν ἁμιλλώμενοι. ἀνὰ δὲ τὴν ἐκ γειτόνων Ἔδεσσαν, καὶ πέριξ ταύτης, εὐδοκιμώτατοι φιλόσοφοι κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἦσαν, Ἰουλιανὸς καὶ Ἐφραὶμ ὁ Σύρος συγγραφεὺς, οἱ ἐν τῇ Κωνσταντίου βασιλείᾳ δηλωθέντες· Βάρσης τέ καὶ Εὐλόγιος, οἱ καὶ ἐπισκόπω ἄμφω ὕστερον ἐγενέσθην, οὐ πόλεως τινὸς, ἀλλὰ τιμῆς ἕνεκεν, ἀντιμοιβῆς ὥσπερ τῶν αὐτοῖς πεπολιτευμένων, χειροτονηθέντες ἐν τοῖς ἰδίοις μοναστηρίοις· ὃν τρόπον καὶ Λάζαρος ὁ δηλωθείς. οὗτοι μὲν τῶν τότε φιλοσοφούντων ἐπισήμως, ἀνά τε Σύρους καὶ Πέρσας τοὺς ἐκ γειτόνων αὐτοῖς, εἰς γνῶσιν ἐμὴν ἦλθον. πολιτεία δὲ κοινὴ πᾶσιν, ὡς εἰπεῖν, ἦν· ψυχῆς μὲν ὅτι μάλιστα ἐπιμελεῖσθαι, καὶ ἕτοιμον ἐθίζειν πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν ἐνθάδε· ἐν εὐχαῖς τε καὶ νηστείαις, καὶ θείοις ὕμνοις· καὶ περὶ ταῦτα τὸν πολὺν ἀναλίσκειν βίον· χρη-

HUjus contubernales fuére Gaddanas & Azizus, ad ejuſdem virtutis apicem mutua æmulatione tendentes. Porro apud Edeſſam in proximo ſitam, & apud urbes in circuitu Edeſſæ poſitas, celeberrimi tunc temporis monachi erant, Iulianus & Ephrem Syrus Scriptor, quorum jam mentionem fecimus in rebus geſtis Conſtantij. Barſes item & Eulogius; qui quidem ambo poſtmodum Epiſcopi fuére, non alicujus urbis, ſed honoris duntaxat cauſa, tanquam ad repenſanda præclara ipſorum facinora, in ſuis monaſteriis ordinati. D Quo quidem modo etiam Lazarus, de quo ſupra dixi, Epiſcopus fuit. Et ex monachis quidem qui tum apud Syros, tum apud Perſas Syris finitimos nobiliter philoſophati ſunt, iſti ad notitiam noſtram pervenerunt. Diſciplina vero communis hæc fuit pæne omnibus: animæ quidem præcipuam curam gerere, eamque ad relinquenda hujus vitæ bona promptam ac paratam reddere, orando ſcilicet, jejunando ac divinos hymnos canendo: & in his quidem rebus maximam temporis partem conſumere.